

Postsager nu er gennemført. Det vil ses, at den direkte Ombæring for Øernes Vedkommende er gennemført overalt, undtagen paa Bornholm, hvor de særlige Bebyggelsesforhold gøre det vanskeligt at bringe en direkte Ombæring til Udførelse, og i Jylland overalt, undtagen i de tyndest befolkede Egne. Saavel paa Bornholm som i disse Egne af Jylland har man søgt at raade Bod paa Ulemperne ved Mangelen af direkte Ombæring ved at etablere et stort Antal Udvekslingssteder. — Det eneste Spørgsmaal under Postvæsenet, hvor Udvalget har forbeholdt sig sin Stilling til tredje Behandling, er et Forslag om at bevilge 17,000 Kr. til Postlokalerne paa Frederiksberg. Denne Sag har ikke foreligget for Udvalget tilstrækkelig oplyst, og Afgørelsen henstaar derfor til tredje Behandling.

Under Telegrafvæsenet vil man finde, at Udvalget foreslaar ikke at tiltræde en Bevilling paa 600 Kr. aarlig og 600 Kr. en Gang for alle til en Forening af Telegraffunktionærer i Fredericia. Foreningens Formaal er et selskabeligt; Opgaven er at skaffe Medlemmerne Lejlighed til at tilbringe deres Tid i kollegial Samværen og at skaffe de ugifte Lejlighed til der at kunne indtage deres Maaltider. Det er ikke af Mangel paa Velvilje for Telegraffunktionærerne, som gennemgaaende ikke ere glimrende lønnede, og som have et opslidende Arbejde, at Udvalget ikke har ment at burde tiltræde dette Forslag. Men man har Betænkelighed ved at yde Statstilskud til en slig selskabelig Forening, idet Konsekvenserne deraf vilde føre meget vidt, og Nægtelsen af dette Beløb er ogsaa i Overensstemmelse med Afgørelser ved tidligere Lejligheder her i Tinget. — Dernæst har Udvalget konfereret med Ministeren om Telegrafbudenes Lønnings- og Pensionsforhold, og Ministeren har oplyst, at han angaaende denne Sag agter at fremsætte et Lovforslag. — Inden jeg forlader dette Afsnit af Finansloven, vil jeg endnu omtale et Spørgsmaal, som staar i nogen Sammenhæng hermed, men som i øvrigt ikke har været Genstand for Forhandling i Finansudvalget, og heller ikke været forhandlet mellem Ministeren og Finansudvalget, men som blev fremdraget her ved Finanslovens første Behandling. Det er Spørgsmaalet om Telefonkoncessioner, særlig om den københavnske Telefonkoncession. Under 6te Oktober i Fjor har Ministeren meddelt det københavnske Telefonselskab Koncession, men endnu ere Taksterne, som Ministeren skal godkende,

ikke blevne offentliggjorte. Dette har vakt nogen Forundring, og med Rette. Jeg overser ikke, at der i Koncessionen er indført den Bestemmelse, at de af Ministeren fastsatte Takster træde første Gang i Kraft senest 3 Maaneder efter Udløbet af det Kvartal, i hvilket Koncessionen er given. Da Koncessionen blev given den 6te Oktober, og Kvartalet er udløbet den 31te December, har Ministeren altsaa, efter sin egen Bestemmelse, Respit med at offentliggøre Taksterne indtil den 31te Marts i Aar. Men man maa med Undren spørge, hvorfor denne Respit overhovedet er bleven givet. Telefonloven er af 11te Maj 1897, altsaa, der hengik 1½ Aar mellem Lovens Givelse og Koncessionens Meddelelse. Det skulde synes, at denne Tid maatte have været tilstrækkelig til at tage alle herhen hørende Forhold under Overvejelse, og at Taksterne kunde have været offentliggjorte samtidig med Koncessionens Meddelelse, hvad der synes at ville have været det ene rette. Saaledes som Forholdet er nu, vil det sige, at Selskabet nyder de Rettigheder og Fortrin, som følge med at være koncessioneret, men at det er uden de Forpligtelser og Byrder, som følge af, at Taksterne af Ministeren fastsættes — som det jo maa forudsættes — paa en for Publikum gunstigere Maade, end Tilfældet har været hidtil. Saaledes som det gaar nu, vedbliver Telefonselskabet eventuelt ½ Aar igennem at opkræve de høje Takster, som det hidtil har arbejdet med, samtidig med at det har faaet Fordelen af at være et koncessioneret Selskab. Det turde derfor nu være paa Tide, at de i Fremtiden gældende Takster snarest maatte blive satte i Kraft. De imødeses sikkert med ikke ringe Utaalmodighed.

Jeg gaar derefter over til § 19, hvor der findes overmaade lidt, som giver mig Anledning til nærmere Omtale. I Betænkningens Nr. 46 nævnes det, at Udvalget ikke har fundet Anledning til at tiltræde et Forslag om at forhøje den Lønning af 2,400 Kr., som er tilstaaet Sekretæren for Statsbanernes Kontrolrevision. — Nr. 47 gaar ud paa at inddrage et Tilskud af 500 Kr., som hidtil har været ydet til Udgivelse af en Rigsdagsaarbog. Udvalget har tiltraadt dette Forslag under den Forudsætning, at en lignende Aarboeg, som ofte kan være kekvem for Medlemmerne, fremtidig vil blive udarbejdet af Rigsdagens Bureau. — Under Nr. 48 foreslaas det at nedsætte Understøttelserne til to afgaaede Overtelegrafister til 1,200 Kr. for hver. Grunden er den, at 1,200 Kr. er den største Under-